

WETENSCHAPPELIJKE MEDEDEELINGEN.

EEN GEVAL VAN RELATIEVE MITRAALINSUFFICIENTIE BIJ MORBUS BRIGHTII wordt door HEITLER in het *Wiener Med. Wochenschrift*, n°. 40, medegedeeld. Bij eene 66jarige vrouw, die sinds drie maanden aan oedemen en kortademigheid leed, vond men bij het onderzoek alle teekenen eener organische mitraalinsufficiëntie. Behalve stuwingsverschijnselen en een halsvenenpols constateerde HEITLER dat de hartstoot drie vingerbreed buiten de linker mamillair-lijn het duidelijkst voelbaar was en dat de hartdofheid naar rechts tot op het midden van het sternum reikte. Aan de apex cordis en ook aan het ostium venosum dextrum hoorde men een luid systolisch blazen en aan het ostium pulmonale een slechts weinig geaccentueerden 2den toon.

Verder waren teekenen van een geringen graad van ascites en hydrothorax aanwezig. De urine was donker gekleurd en voorzien van een matige hoeveelheid eiwit.

De diagnose werd op eene organische mitraalinsufficiëntie met consecutieve insufficiëntie der tricuspidaalklep en secundairen morbus Brightii gesteld.

Bij de sectie vond men geschrompelde nieren en dilatatio cordis met vette degeneratie der hartspier, doch de *bicuspidaalklep* was geheel intact. Hieruit bleek dus, dat de insufficiëntie der mitraalklep slechts eene relatieve was geweest.

HEITLER geeft de volgende verklaring van het ziektebeeld. De latent verloopende aandoening der nieren voerde tot hypertrophie en dilatatie van het hart met opvolgende verwijding van het ostium venosum sinistrum en relatieve mitraalinsufficiëntie. De hypertrophie en dilatatie van den rechter ventrikel leidt HEITLER deels van de nephritis, deels van de relatieve mitraalinsufficiëntie af.

Het medegedeelde geval illustreert weêr op nieuw de moeilijkheid van de diagnose der mitraalklepgebreken; tevens wijst het nog op eene andere zwaarigheid. De combinatie van klepgebreken van het hart met morbus Brightii is eene zeer veelvuldige. Nu eens is het nierlijden primair en secundair ontwikkelt zich een klepgebrek, dan weêr is de mitraalinsufficiëntie primair en de morbus Brightii ontwikkelt zich uit de stuwingsnier. Eindelijk kunnen zich beide ziekte toestanden gelijktijdig uit dezelfde oorzaak ontwikkelen.

Hoeveel scherpzinnigheid en inzicht vereischt wordt om hier reeds tijdens het leven den causaal-nexus met juistheid aan te geven, zal ieder clinicus uit ervaring bekend zijn.

In vele gevallen en vooral daar, waar de anamnese gebrekkig is, is het ten eenenmaal onmogelijk de juiste verhouding aan te geven, een feit, dat ons niet te veel mag verwonderen, wanneer wij bedenken, hoe menigmaal ook na de autopsie een beslissend oordeel nog onmogelijk is.

(Naar de bescheiden meening van Ref. viel er op de diagnose van eene typische organische mitraalinsufficiëntie wel een en ander af te dingen, want de coïncidentie van enkele verschijnselen konden zeer zeker gegronde redenen tot twijfel geven. Ten eerste is het latent verloop eener org. mitraalinsufficiëntie gedurende 66 jaar al ietwat zonderbaar, bij eene insufficiëntie der aortakleppen

zoude dit begrijpelijker zijn; doch in de tweede plaats had de overwegende dilatatie naar links bij eene onbeduidende dilatatie naar rechts (harddoofheid reikte naar rechts niet voorbij het midden van het sternum, naar links tot 3 vingerbreed buiten de mamillairlijn) gerechten twijfel kunnen doen ontstaan, of hier wel eene organische insufficiëntie in het spel was, te meer daar het best gekende aetiologisch moment voor endocarditis ontbrak. Ref. althans vermag uit de verschijnselen van den kant van het hart geene *typische* org. mitraalinsufficiëntie te herkennen.)

PEL.

QUINETUM, IN BRITTSCH-INDIË BEPROEFD. — Voor het zoo kostelijke, maar nog altijd zoo kostbare kinine een even werkzaam en goedkoper surrogaat te vinden, was het streven van veler arbeid. Er bestaat grond voor de meening, dat aan kinoline en zijne zouten voor gemeld doel eene belangrijke toekomst te wachten staat. Door GERHARDT bij de droge destillatie van kinine of cinchonine met kalihydraat ontdekt, kan het langs dien weg slechts in geringe hoeveelheid verkregen worden. Nadat reeds KÖNIG en toen BAEYER eene bereidingswijze langs synthetischen weg hadden leeren kennen, mocht het ten vorigen jare SKRAUP gelukken, kinoline in groote hoeveelheid te verkrijgen door de inwerking van zwavelzuur op een mengsel van aniline, nitrobenzol en glycerine. De op deze wijze verworven voorraad gaf SKRAUP gelegenheid tot het nemen van therapeutische proeven. Na hetgeen omtrent de antipyretische en antiseptische eigenschappen van kinoline door WISCHNEGRADSKY en SALKOWSKY bekend gemaakt is, volgden de belangwekkende waarnemingen van JUL. DONATH (gepubliceerd in de *Berichte der Deutsch. chem. Gesellsch.*, 1881 en hieruit verkort overgenomen in de *Industrie-Blätter* van 29 Oct. 1881), zoomede die van LOEWY (*Wien. med. Presse*, 1881). Er zijn reeds verschillende fabrieken in Duitschland, zoo bijv. die van TROMMSDORFF te Erfurt, HOFFMANN en SCHÖTENSACK te Mannheim en de Chemische Actiënfabriek te Berlijn, waar kinoline en kinolinezouten bereid worden. Vooral verwacht men voor de geneeskunst en voor technisch doel veel van kinoline-salicylaat en -tartraat. Men stelt deze reeds in verschillende vormen in de „SCHERING'sche groene apotheek" te Berlijn (als pastieljes, in tandwaters, als zeep) te koop.

Zal dit nieuwe kinine-surrogaat zich rustiger en zekerder een rang mogen verwerven onder de algemeen gewaardeerde geneesmiddelen dan het, met gelijk therapeutisch doel, aanbevolen en reeds zoo vaak besproken *Quinetum*? Tot die vraag kan — behalve de omstandigheid, dat een Nederlander, Dr. DE VRIJ, het als zoodanig vóór nu 9 jaren het eerst aanbevolen heeft en steeds daarvoor ijveren bleef — vooral aanleiding geven de lezing van de *Further Collection of Papers showing the recent results of the Trial of Cinchona febrifuge, Quinetum Alkaloids and Sulphate of Quinetum*; Calcutta, 1881. Zij bevat de officiële, in Britsch-Indië uitgebrachte Verslagen van Februari 1878 tot October 1880, in bijna regelmatige volgorde der dagteekeningen gerangschikt.

Het is den lezers van dit *Tijdschrift* bekend, dat met „*Quinetum*” door DE VRIJ bedoeld is het mengsel van kina-alkaloiden, verkregen uit den stambast van in Indië gekweekte *Cinchona succirubra* 1). Synoniemen waren of zijn

1) Zie n°. XXX van zijne *Kinologische Studiën*, dd. 7 Nov. 1876 (in HAAXMAN'S *Tijdschr. v. wetensch. Pharm.*).